

[Oluf Pedersen.]

sendte os hjem til Jul. Jeg synes, det var baade rigtigt og naturligt, og at man der- ved vilde gøre en god Gerning.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at Mini- steren og Regeringspartierne fortsat afvi- ser Forslaget om at gøre Forlodskortene urørlige. Jeg er, modsat Ministeren og det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, af den Mening, at en saadan Bestemmelse vilde have ikke ringe Betydning for Husmæn- dene, og jeg er ikke blevet overbevist af de Argumenter, man har fremført. Jeg tror heller ikke, disse Argumenter i sig selv er saa stærke, naar man skal gribe til det Nød- argument, at det bliver for vanskeligt at administrere Loven, hvis man indfører denne Bestemmelse. Jeg maa om dettesta- dig sige, at saa ringe Tiltro har jeg nu heller ikke til Landbrugsministeren og til dem, der i øvrigt faar med Ordningens Admini- stration at gøre. Jeg mener derfor at maatte opretholde dette Ændringsforslag.

Det samme gælder Forslaget om pris- kontrollerende Bestemmelser i Kornloven, Forslaget om, at Importører af Korn og Foderstoffer skal miste Autorisationen, hvis de uberettiget trækker Køberne op. Der bli- ver sagt, at vi har anden Lovgivning paa dette Felt, og det har jeg selv understreget, det fremgaar ogsaa af vort Ændringsforslag. Men det har jo nu vist sig, at denne Lovgiv- ning ikke hidtil har været tilstrækkelig. Hvordan man end ser paa det, saa er der Dyrtid over Danmark. Priserne paa alle mulige Livsfornödenheder stiger, og saa sy- nes jeg, at naar man ad Lovgivningens Vej fordyrer de forskellige Produkter, giver Monopol paa Produktion o. s. v., saa maa man ogsaa i hver eneste Lov af den Art, der kommer, have Bestemmelser, som sik- rer Forbrugerne imod uberettiget Plynd- ring.

Det ærede Medlem Hr. Kyed siger, at Venstre har ikke haft Indflydelse paa For- handlingerne i Landbokommissionen — jeg formener, det ærede Medlem mente Land- brugsraadet, for det er jo Landbrugsraadet, der har tilsluttet sig de Fordelingsregler, der findes aftrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget om Svineordningen. Mig be- kendt har en af de førende Venstrepoliti- kere her i Landet, Landboforeningernes Formand, Landstingsmand Hauch hidtil været Medlem af Landbrugsraadet, vist endogsaa i Egenskab af dettes Præsident, og er det fortsat. Jeg begriber derfor ikke, at Venstre ikke har haft Indflydelse paa

dette og ikke har haft noget som helst med det at gøre. Men det forholder sig saa- dan, at Venstre paa den ene Side sagligt er gaaet med til Indførelsen af disse Fordel- ingsregler, men paa den anden Side ønsker at forbeholde sig Agitationsfrihed til at gaa ud i Landet og rakke den Politik ned. Det er det, der blev afsløret gennem Venstres mærkværdige Stilling til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Grønning siger, at det drejer sig ikke om Fortjenstmulig- heder, det drejer sig om Produktionsmulig- heder. Jeg vover nu med Sindsro den Paa- stand, at hvis der ikke var nogen Fortje- neste forbundet med Svineproduktionen, vilde det store Landbrug ikke ophidse sig saa voldsomt, som det gjorde. Jeg under- bygger denne Paastand med, at alle de Be- dragtninger, man hidtil har fremført til Forsvar for Tolvmandsforeningernes Stand- punkt, netop er gaaet ud paa, at man vil berøve dem Fortjenstmuligheder, af Gods- ejer Juncker opgjort til gennemsnitlig 566 Kr. for hver af det store Landbrugs Mænd. Saa er det, jeg gentager mit Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Grønning for- søgte en gunstig Lejlighed til at besvare: Er det kun Grundlovsbrud, naar man ved Landbrugsordningerne vedtager, at Rigs- dagen beskærer det store Landbrugs For- tjeneste en Smule, men er det ikke Grund- lovsbrud, hvis man ved Landbrugsordnin- gerne vedtager, at Rigsdagen forærer det store Landbrug kolossale Fortjenester og beskærer det mindre Landbrugs Indtægter? Det er meget smukt, at man nu siger, det er udelukkende af Hensyn til de stakkels Landarbejdere, det store Landbrug ønsker en anden Svineordning, men om dette væk- ker Tiltro ude i Befolkningen, derom har jeg jo mine Tvivl.

Man siger nu, at det er Mindretallets Rettigheder, der skal beskyttes, og det Krav stiller man. Dengang de Folk i Tolv- mandforeningerne vedtog Resolutionen om Røveri — tankevækkende i øvrigt, at det er Røverridderens Efterkommere, der anvender den Betegnelse om andre Mennesker —, skulde de have tænkt paa, hvorledes For- holdene var før i Tiden. De Mænd, der vedtog denne Resolution, de selv eller deres Forgængere, har jo som ynkeligt Mindretal i Befolkningen haft hele den politiske Magt i Landet og nægtet Flertallet af Be- folkningen en hvilken som helst Beskyttelse mod Mindretallets Vilkaarlighed. Nu da man ikke mere har alenebestemmende Ind- flydelse paa Lovgivningen og Regeringen, faar man travlt med at skrigge op om Mindretalsbeskyttelse.